

hensføres under Haandværks- eller Fabriksvirksomhed (ny § 2 a.) eller Handel (ny § 2 b.), dog ikke skal kunne kræves Næringsadkomst. Hertil slutter sig det som § 2 c. betegnede Forslag, hvori der, i en Redaktion, der formentlig er klarere og korrektere end den i Lov 29de December 1857 § 17, jfr. Lovforslagets § 2 Nr. 1, indeholdte, gives de fornødne Bestemmelser om Virksomheden som Entreprenør, ligesom der i dette Forslag gives den ovenfor omtalte Bestemmelse om den Næringsvirksomhed, som Nvinder kunne udøve uden Næringsadkomst.

Ændringsforslagene Nr. 9, 11 og 12, jfr. § 74, gaa kun ud paa at bringe Lovforslaget i Overensstemmelse med de tilsvarende Bestemmelser i Næringsloven af 1857.

Med Ændringsforslaget Nr. 53, jfrt. med Nr. 56, tilsigtes det at fastslaa Forholdet mellem Groshandel og Detailhandel i Kjøbenhavn. Hele Udvalget er enigt i, at der ikke for Detailhandlere bør være nogen Maksimums-Værdigrænse for, hvad de kunne sælge, idet man har indskrænket sig til den Begrænsning, der ligger i Bestemmelsen om, at „Handelen skal ske fra aaben Bod“ (§ 34 i. f.). Det er denne Bestemmelse, der kommer til at udgøre Skelnemærket mellem Detailister og Grossererere, idet disse sidste ikke maa „holde aaben Bod“. Naar dette fastholdes, ses der formentlig ingen Grund til at forbyde Grossister at sælge til Forbrugere eller til at fastsætte en Minimums-Værdigrænse for saadant Salg. Herfra bør dog undtages de Apotekerne forbeholdte Medicinalvarer; og Vin, Brændevin og stattepligtigt Ol bør Grosserererne ikke kunne sælge, med mindre de erhverve det i § 40 omhandlede særlige Borgerkab.

I øvrigt forbeholder Mindretallet sig under Forhandlingen i Salen nærmere at forklare og begrunde sine Ændringsforslag og at fremsætte de Grunde, der have afholdt Mindretallet fra at gaa med til adskillige af Flertallet eller andre Mindretal stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag

Til
Forslag til Lov om Næringsdrift.

1) Af et Mindretal (Andersen, Breinholt-Vestervig, Hansen-Marxvinslund, Octavius Hansen, Vestergaard):

Til § 1.

Paragraffen affattes saaledes:
„Nærstående Lov kommer til Anvendelse paa al Næringsvirksomhed, som bestaar i Udøvelse af Haandværk, Fabrikation og Handel, for saa vidt den paagældende Virksomhed ikke er ordnet ved særlige Bestemmelser.“

2) Af Mindretallet under Nr. 1:

Til § 2.

I Stedet for denne Paragraf indsættes følgende Paragraffer:

§ 2 a.

Næringsadkomst skal ikke kunne kræves til Udøvelse af nogen Virksomhed, som er at anse som Landbo- eller Husflid, eller som gaar ud paa Forædling af Produkter af den paagældendes eget Landbrug, Havebrug, eller Skovbrug, selv om saadan Forædling sker paa haandværksmæssig eller fabrikmæssig Maade.

§ 2 b.

Næringsadkomst skal ikke kunne kræves til Handel med følgende Genstande:

1. Uformalede Kornvarer — paa Landet tillige Brød — Heste, Kvæg, ferst Fisk, Krebs, Hummer, Rejer, Muslinger og deslige samt Erter, Ornn, Mælk, Fløde, Æg, Honning, Bøks, Kartofler, Grøntsager, Frugt, Brænde, Tørv og Sand,
2. ogsaa andre end de under Nr. 1 nævnte Frembringelser af Landbrug, Kreaturhold, Fjerkræavl, Haveyrkning, Skovbrug, Sagt og Fiskeri, saavel i naturlig Skikkelse som i bearbejdet Stand, for saa vidt Bearbejdelsen ikke ligger uden for Grænserne for Landbo- eller Husflid, saasom Smør, Ost, Fedt, Hør, Hamp, ferst, saltet eller roget Kød, Flæsk, Pølser og Fisk samt Affald fra Slagterier,